В ботанічному саду. Париж.

З невпинного ходіння мимо грат
у неї зір спустошився й стомився.
Здається їй, що стало більш в стократ
тих грат,— за ними, певне, світ кінчився.

М'яка хода, та, сповнена снаги,
вона кружляє по вузькому колі.
Це — наче танець сили навкруги
могутньої, оглушеної волі.

Коли вона з зіниць своїх заслін
одсуне враз,— в них образ світу врине,
крізь пружну тишу тіла пройде він
і в глибу серця врешті згине.

1902

Перекладач: Микола Бажан